

พระราชบัญญัติ
การได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการ
และผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ (ฉบับที่ ៥)
พ.ศ. ២៥៥២

กฎมิผลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว ณ วันที่ ២២ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ២៥៥២

เป็นปีที่ ៥៥ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ១២១ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ១៩ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ២៥៣៨ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ១ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ (ฉบับที่ ៥) พ.ศ. ២៥៥២”

มาตรา ២ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ១ ตุลาคม พ.ศ. ២៥៥៣ เป็นต้นไป

มาตรา ៣ ให้ยกเดิกความใน (៦) ของมาตรา ៣ แห่งพระราชบัญญัติการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ២៥៣៨ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ (ฉบับที่ ២) พ.ศ. ២៥៥៨ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) หัวหน้าสถานเอกอัครราชทูต หัวหน้าคณะทูตดาวรแห่งประเทศไทยประจำสำนักงานสหประชาชาติ หัวหน้าคณะทูตดาวรแห่งประเทศไทยประจำสำนักงานสหประชาชาติ หัวหน้าคณะผู้แทนดาวรไทยประจำองค์การการค้าโลก เอกอัครราชทูตประจำกระทรวง รองหัวหน้าสถานเอกอัครราชทูต รองหัวหน้าคณะทูตดาวรแห่งประเทศไทยประจำสำนักงานสหประชาชาติ รองหัวหน้าคณะทูตดาวรแห่งประเทศไทยประจำสำนักงานสหประชาชาติ และรองหัวหน้าคณะผู้แทนดาวรไทยประจำองค์การการค้าโลก”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ เมื่อongจากคำแนะนำของเอกอัครราชทูตประจำกระทรวง เป็นคำแนะนำที่เคยได้รับเงินประจำคำแนะนำประเภทบริหารระดับสูงตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการรับเงินประจำคำแนะนำประเภท วิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะและคำแนะนำประเภทบริหารระดับสูงหรือบริหารระดับกลาง อัญลักษณ์ก่อนวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๓๓ สมควรกำหนดให้คำแนะนำดังกล่าวเป็นคำแนะนำที่ได้รับเงินประจำคำแนะนำตามเดิม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้